

N^{er} 18.

10 L^o

Rok 1829.

GONIEC

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

XVIII. B U L E T Y N

NOWOŚCI POLITYCZNYCH.

ROSSYA. *Teatr Woyny.* Gazeta powszechna niemiecka, zawsze w sprzeczności sama z sobą, donosi znowu teraz z Jass pod d. 2 Stycznia, że wszystkie kroki nieprzyjacielskie na prawym brzegu Dunaju są ciągle w zawieszaniu. Turcy odbierają żywność ze swoich twierdz, w których się chronią przed ostrą porą zimową; rossyianie zaś wzdłuż swoich oszańcowañ, powystawiali domy kamienne, i odbierają żywność częścią z Odessy, częścią z księstw Multan i Wołoszczyzny.

Przed kilku dniami, jenerał Roth miał zrobić rozpoznanie od *Prawadi*, lecz nigdzie nieprzyjaciela nienapotkał, który zdaje się, że opuścił obóz pod Aidos, gdzie takowy z wielką okazałością miał być założony. Podobna jest, że jenerał Roth, aż do *Kanga* w bliskości Aidos, żadnych przednich straży nieprzyjacielskich nienapotkał, i tylko ogromne śniegi niedozwolily mu puścić po za *Kangę*. Turcy chcieli wzmożnić warownie Sylistryi nowym walem, ale dla mocnych mrozów, przymuszeni zostali zaniechać robót. (*)

(*) O owych olbrzymich postępach Turków, w poprzednich numerach także

Z innych stron nic nowego niedoszło z nad Dunaju.

TURCYA. (*Z Konstantynopola 6 Stycznia.*) Dawno oczekiwany agent francuski radzca stanu *Jaubert*, przybył tu nakoniec i miał zaraz naradę z reiss Effendim. Mówią, że skutkiem teyże, dywan przyjąć miał chętnie jego przełożenia, i miał wysłać zaraz wezwanie do posłów angielskiego i francuzkiego zapraszające ich na powrót do Konstantynopola. Spodziewają się niezawodnie, że to przybycie wnet nastąpi.

(*Z Konstantynopola 10 Stycznia, z Dostrzegacza Austriackiego.*) Wśród silnych przygotowań do przyszłej wojny, rzeczy zdają się tu, od ostatnich dni zeszłego roku, przybierać postawę pokoju. Pierwszym do tego domniemania powodem, było przybycie z Sebastopola wojennego okrętu rossyjskiego pod *banderą parlamentarną*, który jak mówią, — (???) przywieść miał *propozycje* względem zamiany jeńców, a nawet do traktowania o pokój. (???) W tymże prawie czasie przybył tu z Londynu goniec angielski, a dnia 1 b. m. *P. Jaubert* agent francuzki, w towarzystwie gońca gabinetowego od swego dworu. Od tey chwili nadzieja pokoju wzrasta, tak z Rosyją, jak względem spraw Grecyi. — Gdy zaś woyska tureckie, równie jak rossyjskie, pozaymowały leże zimowe; w każdym więc przypadku, nie tak prędko nastąpią poruszenia wojenne. (*) Obecnie tylko na jednym punkcie wojna popieraną być może, to jest w Liwadyi, Beocyi i Akarnanii, przeciwko woysku Ipszylantego.

ANGLIA. (*Z Londynu d. 23 Stycznia.*) Zapowiedziane mianowanie xięcia Norumberland na vice-króla Irlandyi, sprawdziło się; tey chwili właśnie podpisane przez króla.

W Gibraltarze, ustala już zupełnie zaraza. Wszyscy mieszkańcy, zajęli na powrót swe domy. — *P. O'Connel* ma w krótkce przybyć do Londynu.

FRANCYA. (*Z Paryża 25 St.*) Xiążę Polignac, po przybyciu swoim z Londynu, miał zaraz posłuchanie u króla. Sztab marynarki francuzkiej, składa się teraz z 12 vice-admirałów, 21 kontr-admirałów, 44 kapitanów okrętów: pierwszy klasy, 66 kapitanów okrętowych drugiey; — 130 kapitanów fregat, 500 poruczników okrętowych, i 550 chorążych.

gazety rozgłoszonych, -- zupełne dziś milczenie, potwierdza słuszne domniemania, że były całkiem zmyślane, chociaż pod nowszą datą.

(*) Otoż naraz i po wszystkich owych strasznych nowościach z nad Dunaju, przez Gazetę powszechną niemiecką, tak szuwnie otrąbionych!...

Vice-admirał odbierający dowództwo nad 15 okrętami liniowemi, z godnością tymczasowego admirała, wciąż tegoż dowództwa, używać ma honorów i pierwszeństw, służących marszałkom Francyi. — Zgromadzeni tu już członkowie izby deputowanych w liczbie 200, wybrali deputacyą z 24ch członków dla przyjęcia króla. — Wojsko francuzkie, do 1 kwietnia, ustąpić ma zupełnie z Morei.

Następujący odpowiedzialni wydawcy pism francuzkich wychodzących w Paryżu, ogłoszeni zostali: *Monitora* Pan Sanvo, — *Perłaica Izb* P. Labiche, — *Dziennika Sporów* P. Bertin, — *Konstytucjonisty* P. Bailleul, — *Goińca francuzkiego* P. Châtelaia, — *Dziennika handlowego* P. Bert, — *Głosa* P. Leroux, — *Colzienney* P. Laurentie, — *Gazety Francyi* P. de Genoude.

(Z Paryża 26 Stycznia.) Monitor ogłasza w tej chwili odmiany w ministerstwie. Margrabia Pastoret, vice-prezydent izby Parów, mianowany vice-kanclerzem Francyi: kardynał Isoard, biskup Beauvais *Fentrier*, minister obrządków religijnych, i P. Portalis wielki strażnik pieczęci i minister sprawiedliwości, mianowani parami Francyi; nakoniec radca stanu i sławny deputowany (tak go nazywa *Monitor*) zostaje pod sekretarzem Stanu w wydziale sprawiedliwości. Hrabia Ofalia poseł hiszpański, złożył wczoraj królowi swe listy wierzytelne.

GRECYA. (Z Paryża 25 Stycznia.) Odbieramy tu wiadomość z Morei, że lord Cochran, zawarł przyjacielskie układy z rządem greckim, mocą których, mianowany jest wielkim admirałem Grecyi.

(Z Głównéj kwatery z Liwadyi 27 Lisopada.) Oswobodzenie Liwadyi z Turków, pociągnęło za sobą i oczyszczenie prowincyi Talanti. Turcy uciekają ze wszęch stron do Negreponu.

(29 Listopada.) Dziś powiewa chorągiew Grecyi na basztach zamku Salony. Dowódzca turecki *Mechmed Devol* uyrzawszy się do koła otoczonym, żądał kapitulacyi. Skutkiem tegoż, nastąpiła najprzód wymiana zakładników obojey strony, a potem Turcy oddali zaraz warownie, w której znalaziono 8 dział, amunicye i żywność. Wojsko postępuje wciąż na przód.

Kongress Grecyi, zwołanym będzie w krótkce.

PORTUGALIA. (Z Paryża 25 Stycznia.) Nadeszła tu wiadomość z Hawru, że wygnańcy portugalscy, mają zamiar wylądować w znaczney liczbie do Oporto. ((?!))

(Z Lizbony 10³ Stycznia.) Wiele tu znowu nastąpiło uwzięć, a mianowicie osób z oświecześniejszego stanu i officerów; mówią także o uwzięciu wielu bardzo duchownych.

Rząd pracuje nad środkami wyprawienia zbrojney eskadry, na podbicie Terceiry.

Konstytucyonista Francuski, donosi pod tąż datą z Lizbony, że D. Miguel jest jeszcze zawsze cierpiący, i zostanie kulawym. — W pałacu Queluz odbywają się ustawiczne narady; — wojna przeciwko D. Pedrowi ma być niezawodnie uchwalona (!!!!!)

(Z Londynu 23 Stycznia.) W dniu 19, książę Klarencyi dał bal dziecięcy dla młodey królowey portugalskiej, przy okazalem oświeceniem gmachu nato przeznaczonego.

NOWOŚCI

STOLIC ZAGRANICZNYCH.

LONDYN. Niedawno zdarzył się tu przypadek, który jest przedmiotem powszechnych żartów z Pana C...k adwokata, oryginała niepospolitey sławy. Jest to mowca, który jak wpadnie w zapal, trudno go do zimney przytomności nawrócić, gdyby nawet w chwili pożaru. Pewney nocy zamysłony, nad zawilém jednego z artykułów prawa politycznego: *»Orozrachach i skupianiu się ludu,»* znaczeniem; usłyszał naraz okropną wrzawę pod oknami swego mieszkania, zdającą się z głębi piekła pochodzić. Wyjrawszy, niespokoiny co by to miało znaczyć, postrzegł cały legijon kotów, które w bardzo drażliwym celu, zgromadziły się tam na trawniku. — Wściekły gniew zapala Pana C...k, — zapomina gdzie jest, i do kogo chce mówić, ale krzyczy na kotów jakby z trybuny: *»Mości Panowie i Pani! — Wzywam was w imieniu prawa, abyscie się ucisz yli, i spokojnie powrócili do domów, jeżeli niechcecie doczekać się złych skutków, artykułami jego zagrożonych.»* — Lecz widząc, że ta odezwa bynajmniej kotów niewzruszyła; — zdjął z kolka ogromną broń dwururną, otworzył znowu okno, przeczytał wicherzycielom prawo *Riot-Acte* zwane, a widząc, że to wszystko nieczyni najmniejszego na miauczających rokoszanach wrażenia, pozdrawia ich gradem dwunabojowym sarniego śrótu w tak straszliwym sposobie, że kilka par koebanków ginie na placu! Nazajutrz uyrzawszy to Pan C...k, wezwał poetów romantycznych, do napisania elegii na zgon tych nieszczęśliwych ofiar miłości, z dewizyą: *»Facilis ex amore in mortem transitus.»* — Listy z Alexandryi donoszą, że

basza Egiptu wysłał do Londynu, dwóch synów jednego ze swoich najpierwszych urzędników, na *naukę praw angielskich*; ale zapewne niedożyje on ich powrotu, jeżeli zechcą we wszystkich się wydoskonalić! Mnogość bowiem praw Wielkiej Brytanii, tak jest niesłychaną: że głowę ludzką, któraby wszystkie w sobie pomieścić była w stanie, słusznie by nazwać można *Biblioteką praw żyjącą*.

PARYŻ. Wędrownik nasz *Cuillé* przebiegł ostatnią razą tysiąc mil kraju w Afryce, gdzie jeszcze dotąd żaden Europejczyk niepostał. — Według niego, dotąd nieodgadnione *Tombuktu*, daleko bardziej ku wschodowi i bliżej morza znajduje się, niż go na kartach geograficznych położono.

Otworzono tu nowe biuro małżeństwa, (*Bureau de mariage*), szczególnie dla cudzoziemców; w którym zawierają się swaty pomiędzy anglikami i francuzkami, i naodwrot. — Przedsiębiorca utrzymuje korespondencyą z Londynem, i nawzajem przesyłają sobie wykazy piękności i brzydoty na wydaniu, z portretami *alfresco* i opisaniem stanu majątku, urodzenia i t. p. — I tak w biurze paryżkiem, znajdziesz teraz codziennie ściany portretami dam okryte, między którymi wyczytasz rozmaite adnotacye, n. p: *» Jest kulawa troszeczkę, odrobinę pochyla, nieco ospowata; łatwo sobie jednak wystawić, że te troszecki odrobinki i nieco, muszą być nieraz okropne; jednakże dostrzeżono, że z takich najwięcej idzie za mąż; bo pospolicie, pod temi wszystkimi przywarami dopisane jest: » rodzice dają 40,000 fr: po ślubie; — wujaszek da za panną 1000 luidorów i towarów za drugi tysiąc, — ciocia wyliczy 10,000 funtów szterlingów.»*

GENEWA. Jeden z tutejszych chemików, wynalazł tu prostszy i daleko pewniejszy sposób, jak wszystkie inne dotąd, ku zachowaniu *jay* w świeżości do 6 lat i na dłużej. Władą się *juja* do flasz z krótką szyją, umyślnie w hutach mogących być zamówionemi, nalewa wodą wapienną, i zatyka mocno.

Nowy Jork w Ameryce. Stan kupiecki podaje do tegorocznego kongressu petycyą z tak wieloma podpisami, że długość jej arkusza 510 łokci lipskich, czyli 360 jardów amerykańskich wynosi!...

DREZNO. W teatrze tutejszym, dano teraz nową operę: *LIBELLA*, z muzyką Reissingera; autorką słów jest Pani *Prohofska*, znana wierszopiska niepospolitych talentów, pod imieniem: *Teofanii*.

Opera wszystkiu się podobała.

PRZYKŁADY RACHUNKOWE.

I. WYBIĘG DZIEWCZYNY.

Pewin chytry opiekun nieletniéy dziewczyny, chciał dla tym łatwiejszego zagarnienia jéy majątku, wydać ją za swego krewnego. Naleganie z jednéy, a upór z drugiéy strony, były z początku wielkie; nakoniec wychowanka, gdy wszystko zdawało się być daremném, oświadcza opiekunowi, iż zadosyć uczynić woli jego gotowa, pod tym atoli warunkiem, aby jey wolno było sobie wprzód *»Uwić wianek ślubny z 10 kwiatów i przewijać i ustawiać te kwiatki co raz to inaczej obok siebie dotąd, dopokąd wszystkie tey kolei nieodbedą!...»* Tak bagatelne na pozór żądanie, naychętniey było przyjęte. — Wianek rozpoczęty i codziennie co raz to inaczej wity i przewijany, kilka godzin zatrudniał; końca przecież roboty nie było. — Zniecierpliwiony nareszcie daremném oczekiwaniem opiekun, idzie po radę; lecz jakież jego było podziwienie, gdy się dowiedział: *»że daleko prędzej będzie pełnoletnią i podług woli swey postąpi, nim wszelkie odmiany wicia wianka odbędzie.»* — Trzeba albowiem wiedzieć, iż wieniec z 10 kwiatów co raz to w innym porządku uwitym być może, aż do 3,628,800 razy. Gdyby tedy codziennie wila i po 12 wianków na godzinę, a zatem przez dzień po 144; to lat 69 miałaby (bez 21 dni) czyli zestarzałaby się przed ukończeniem roboty. — Tym sposobem zwyciężywszy natręctwo, poszła za innego, przestając na pierwszym uwiciu wianka.

II. GOŚCINNOŚĆ BEZ GRANIC.

Gdyby kto zechciał tyle razy zaprosić do siebie 12 osób na obiad, ile razy ciż, coraz to inaczej przy stole posadzeni być mogą; i gdyby nadto, koszt biesiady na jednego, chciał tylko po denarze rachować; to ani gospodarz ani żaden z gości, tey epoki ukończenia obiadów niedożyłby. Wypada albowiem z obliczenia wszystkich odmian siadania 12 osób, aż 479,001,600 obiadów, a czasu do ich spożycia lat 1,311,434 miesięcy 10 i dni 13. — Kosztu zaś czyli stołowego, z zebrania lichych na pozór denarów, wypadłoby na każdego gościa po milionie 330,560 talarów, czyli razem 15,966,720 sześciocztówek.

III. A. B. C.

Ileż to razy może być, coraz to odmiennie, w 24 głoskach swoich, pisane, ustawiane, słowem odmieniane?... a nadto jakaby przestrzeń pisanie to zajęło?...

Przypuściwszy że *A B C*, w calu kwadratowym sześć razy napisać można, czyli że w calu tym 144 liter mieści się; wypada liczba odmian tak wielka, że cała powierzchnia ziemi naszej, musiałaby być 144,432 razy jeszcze tak wielka jak jest, aby je całkowicie pomieścić na sobie mogła. Do napisania zaś tych liter potrzebaby pisarzyków 1000 milionów, a lat na spisanie zeszłoby aż 100 miliów, nimby spis ukończono, przypuściwszy nawet, że każdy z nich codziennie po 16000 razy abecadło napisze. Posiadający wyższy stopień rachuby łatwo to sprawdzić mogą, jeżeli NB. niemają nic ważniejszego do czynienia.

OSZUSTWA

NAYNOWSZEY DATY.

Oszustwa zaczynają coraz bardziej grassować po oświeconej Europie. — Niedawno w Lipsku jakiś jegomość potrafił wyludzić na łatwowiernych 31.000 zł. ryń.!. . . Jest on teraz ścigany w kierunku Sztutgardu, Strażburga i Paryża. — 22go Stycznia są ślady, że przejechał przez Sztutgard i szybkozowem pocztowym udał się ku Strażburgowi. Ścigający, byli tylko do 22 Stycz: o dwa dni drogi za nim; — 24 przejechali przez Sztutgard. — Jeżeli winowayca, uda się prosto do Paryża, to na swą zgubę. Depesza bowiem telegraficzna ze Strażburga, chociażby 26 wysłana, uprzedzi go, że zaraz przy rogatkach zostać może złapany. — Bardzo więc ciekawą rzeczą jest, jak się ta ucieczka i pogoń, zakończą? —

Ale jak widać, poczciwy Lipsk, mimo tak handlowe jarmarki, a zatym konieczne oswojenie się z oszustami, niedosyć jeszcze może poszczycić się przezornością. — Jeszcze bowiem jednego niedoścignął, alóżei drugiemu, daleko w prawdzie zmyślniejszemu, dał się znowu na piękne wywieść w pole. — Pewien z tamtejszych kupców, odbiera przez sztafetę, od naczelnika jednego z wielkich domów handlowych we Francyi południowej list, w którym uwiadomiony zostaje, że syn rzeczonoego naczelnika dopuścił się nader bolesnego dla rodziców swych czynu: gdyż zabrawszy za 500,000 franków różne wexle, ujechał niespodzianie, i podług nays pewniejszego poszlaku, przez Lipsk do Rossyi udać się może. Zyczeniem oycy jest w prawdzie, aby niewdzięcznego syna przytrzymać i wexle mu odebrać: niechciałby jednak, iżby śledztwo to działo się urzędownie. »Upraszam przeto nays mocniej Pana, (są dalsze wyrazy listu) abyś na przypadek »dowiedzenia się o przejeździe jego tamtędy, raczył go nie-

»znacznie ściagnąć do swego domu, — i wymódlz na nim
 »złożenie wszystkich wexłów, — natomiast zaś ofiarować
 »mu pewną przyzwoitą summę na utrzymanie się uczciwie
 »za granicą i zatarcie jakie takie swey winy.» — Po odebra-
 uciu tego pisma, kupiec lipski udaje się od razu do Policyi,
 i prosi aby go na przypadek przybycia takięy a takięy mło-
 dey osoby z Francyi, jak nayspieszney uwiadomiono. —

Zaledwie trzy dni upłynęło, Policya daje znać, że mło-
 dzieniec wiadomy, tey chwili zajechał do oberży N... — Ku-
 piec spieszy do niego, — uprzejmie wita, mówi z nim jak
 by o niczém niewiedział, — i zaprasza na obiad. Młodzie-
 niec wymawia się zrazu, że tylko godzinę w Lipsku zaba-
 wić może; -- ale na zbyt przyaźne naleganie, zezwala wręc-
 cie i przyjmuje ofiarowany obiadek. Po stole, grzeczny go-
 spodarz bierze go na stronę i pokazuje list oycowski. Mło-
 dzieniec przerażony, miesza się — chce wykrętami zbywać, —
 nic się nieklei; — nakoniec wyznaje wszystko i prawie ze
 łzami błaga kupca, aby go nieszczęśliwym na całe życie nie
 uczynił. — Ten z powagą oycowską, żąda najprzéd odda-
 nia sobie wexłów, — i dopiero znalazłszy go posłusznym,
 i wyrzuciwszy mu niewdzięczność względem ukochanych ro-
 dziców, oznajmuje: że jest upoważniony wypłacić mu pewną
 summę na podróż, dla zabawienia przez czas nieiaki zagrani-
 cą. — Tym końcem ofiaruje mu 4,000 dukatów, radząc aby
 iechał do Rossyi; — lecz młodzieniec przedstawia szczer-
 płość podobnego funduszu, udowadnia, że daleko więcej
 swoich własnych ma w handlu rodzicielskim, chcąc przynaj-
 mniej uzyskać 6,000. — Kupiec uradowany, że tak szczę-
 śliwie przysłużył się domowi, którego potrzebował *kredytu*,
 uczynił zadość żądaniu, wyliczył mu 6,000 dukatów złotem,
 wyednał przyzwoite paszporta, i dał, iakto mówią krzyżyk
 na drogę. Zaraz nayspieszszą pocztą donosi oycu jego o tém
 pomyslném zdarzeniu, prosząc o zwrot pieniędzy.

Lecz jakież jego podziwienie, gdy w krótkim czasie od-
 biera list odpowiedni, w którym wyczytuje te słowa: *»Musiałeś WPan przez jakiegoś niepospolitego oszusta być podchwy-
 conym, szanowny Przyjacielu! Mój syn bowiem na krok w tych
 czasach nigdzie niewyruszył; — i w jak najlepszych zostaje
 zemną stosunkach.»*

Z bliższych dopiero śledztw okazało się niebawem, że
 ten oszust, był oddalonym przed miesiącem, kommissantem
 rzeczzonego handlu we Francyi; który przez zręczność na-
 śladowania każdego charakteru, i wiadomość gruntowną
 wszelkich stosunków tegoż domu, tak śmiały czyn zbrodni-
 czy wykonać mógł.